

Viðmerkingar:

Skúladepil ella studentaskúli?

Savnsmynd

Vend tykist at vera komin í málið um at byggja nýggjan studentaskúla í høvuðsstaðarøkinum og ætlanir eru frammi um at gera ein skúladepil við Marknagilsvegin. Sambært »Kunngerð um lærararáð á studentaskúlum og HF-skeiðum« (Undirvísingar- og mentamálastýrið, 9. mai 1997) hevur lærararáðið ikki einans rætt at ummæla, men skyldu til tess, tá tað snýr seg um byggimál (§ 7. stk. 2. c). Lærararáðið við Føroya Studentaskúla og HF skeið hevur ikki havt høvi til at taka støðu til nýggju byggjætlanirnar, tí vit eru ikki kunnað um tær

Lærararáðið við Føroya Studentaskúla og HF-skeið hevur áður í einum tíðinda-skrivi frá 25. nov. 1997 víst á, at hólsviðurskiptini í skúlanum ikki longur eru tíðarhóskandi. Tað er tí at fegnast um, at myndugleikarnir hava ætlanir um at byggja nýggjan studentaskúla. Ein fortreyt fyri at fáa ein væleydnaðan skúla er tó, at allir partar í málinum verða tiknir við uppá ráð. Í viðgerðini av byggimálinum og í spurninginum um nýggjan skúladepil við Marknagilsvegin eru umboð fyri lærararáðið í Hoydølum ikki tikin við. Samskiptið millum skúlamyndugleikarnar og lærararáðið hevur als ikki virkað, og í núverandi støðu er ongin kunning farin fram um hesi mál. Lærararáðið í Hoydølum hevur sostatt ikki havt nakran møguleika at siga sína hugsan um, hvussu farast skal fram.

Gongdin í málinum um nýggjan studentaskúla
Ynski um at fáa ein nýggjan studentaskúla hevur verið frammi í nógv ár. Gongd kom á málið, tá skipað varð fyri eini arkitektakapping, sum tók stóði í eini umbygging av studentaskúlanum í Hoydølum. Í hesum føri vóru lærarar og onnur starvsfólk tikin upp á ráð í sambandi við, hvussu skúlin skuldi byggjast. Fakfólk- ar góvu síni tilmæli um, hvussu teir høvdu hugsað sær, at skúlin nýttuð tórvín á teirra øki, og sum heild

vóru allir partar nøgdir við úrslitið. Studentaskúlin skuldi framvegis vera í Hoydølum og studentaskúlin skuldi varðveita sitt ser-eigðenni sum undirvísingarskúli. Hetta uppskot varð seinni tikið av bórdinum, og Eilif Samuelsen, sum var undirvísingar- og mentamálaráðgjafi í undanfarna samgongu, kunngjórði, at ætlanir vóru nú frammi um at byggja ein nýggjan studentaskúla. Núverandi samgonga hevur síðan tikið avgerð um, at nýggi studentaskúlin skal byggjast við Marknagilsvegin, og av spariorsøkum skal hesin byggjast saman við Handilsskúlanum. Endamálið tykist vera at gera ein »skúladepil«.

Bygginevndin

Lærararáðið í Hoydølum hevur fleiri ferðir heitt á landsstýrismannin í undirvísingar- og mentamálu Signar á Brúnni, um at fáa eitt umboð í bygginevndina, sum skal taka støðu til byggingina av einum nýggjum studentaskúla. 5/6-1998 varð skriv sent landsstýrinum um málið, men onki svar kom. 9/11-1998 varð aftur bræv sent, har heitt var á landsstýrismannin um at bera so í bandi, at lærararáðið í Hoydølum fekk eitt umboð í bygginevndina fyri nýggja skúlan.

Tann 27.11. fekk lærararáðið endiliga bræv frá undirvísingar- og mentamálastýrinum/ Petur Petersen,

men onki svar: »Skriv tykkara verður við hesum aftursent tygum, vísandi til, at vanlig manngongd er, at tilfisk skriv verða send um rektaran á skúlanum, sum síðan sendir málið viðari við sínum viðmerkingum«. Nú hevur Petur Petersen verið so stutt á undirvísingar- og mentamálastýrinum, at hann kanska ikki hevur lært, at rætta manngongdin altíð er at venda sær til rætta viðkomandi. Rektorin kann ikki avgera, um lærararáðið fær lim í bygginevndina eila e, tað kann bara landsstýrismiðurin. Hinvegin kunnu vit seta rektaran í eina óhepna og keðiliga støðu, hevur hann ikki hug at

stuðla lærarunum í hesum máli. Petur Petersen finnur als ikki nakað lógargrundarlag fyri, at rektorin skal gera »viðmerkingar« til nakað, sum ikki er »hansara borð« (onki hevur við hann at gera!).

Sjálvt um tað er eyðsýnt, at Petur Petersen bara hevði hug til at vísa okkara ynski um at taka lut í fyrireikingunum til nýggjan studentaskúla aftur og eftir øllum at døma eisini eyðmýkja lærararáðið, valdu vit kortini at senda eina nýggja áheitan gjøgnum rektaran, sum royndi at stuðla okkara ynski um eitt læraruumboð í nevndina, so væl hann kundi. Henda áheitan varð

send í des. 1998.

Signar á Brúnni sýtir

2. februar 1999 fekk lærararáðið í Hoydølum bræv frá undirvísingar- og mentamálastýrinum. Í brævinum varð víst til, at kravið frá lærararáðnum var ikki gingið á móti og verður sagt, at rektorin umboðaði skúlan í slíkum nevndum og at í fyrru bygginevndini (út- og umbygging av núverandi skúla) var tað bara rektorin, ið umboðaði skúlan. Viðari verður sagt, at hetta er ein fyrireikingarnevnd, ið skal samskipa útbýgging av Tekniska Skúla og Føroya Handilsskúla. Henda nevnd telur 6 limir. Sagt verður, at um hvør skúli skal hava eitt læraruumboð, verður talan um eina nevnd uppá tilsamans 9 limir. Hetta verður hildið at verða ein ov stór nevnd. Undirvísingar- og mentamálastýrið heldur, at rektorin umboðar øll skúlans áhugamálið soleiðis, at sjónarmið og ynski læraranna verða tikin við í arbeiðinum í nevndini við tað, at rektorin gevur regluliga kunning á fundum við lærararáðið.

Lærararáðið hevur eisini havt ynski um fund við Signar á Brúnni um málið, men hetta hevur hann sýtt okkum. Hetta tykist okkum undrunarvert, nú landsstýrið arbeiðir við skipaðum starvsfólkapolitíki á øllum almennum stovnum.

Lærararáðið mótmælir

Vit mótmæla hesi manngongd. Í kunngerðini um lærararáðið stendur: »Aðrenn avgerð verður tikin, skal lærararáðið hava ummæli í hesum máli:...§7. stk. 2 c) byggimálu«. Um vit skulu vera før fyri at »ummæla« málið, er neyðugt við einum umboði. Vit meta ikki, at rektorin sum tænaumaður kann umboða lærararáðið, - hann hevur ikki skyldu til at umboða okkara sjónarmið. Bert eitt umboð frá lærararáðnum kann tryggja lærar-

unum fortreytir fyri at ummæla málið. Harafturat meta vit, at hetta mál serstakliga snýr seg um at byggja nýggjan studentaskúla og ikki í líka stóran mun umbygging av Handilsskúlanum ella einum Tekniskum Skúla.

Vit mótmæla eisini, at vit onga kunning hava fingið um, at skúlarnir skulu samskipast. Hetta stendur í sama brævi undir punkt 3. Í hesum sambandi skal nevast, at vit aðrastaðni lesa, at gerast skal ein skúladepil, har studentaskúlin skal verða partur av nýggjum miðnámsbygnaði. Vit mótmæla eisini, at vit ikki fáa kunning um hesar ætlanir beinleiðis. Skal kunning koma úttanumvegis um broytingar í bygnaðinum á studentaskúlaøkinum, er stóðan og kunningarstøðið millum lærararnar á skúlanum og undirvísingar- og mentamálastýrið ikki nóktandi.

Niðurstøða

Niðurstøðan er tann, at skal eitt gott samstarv spyrjast burturúr millum lærararnar á studentaskúlanum og undirvísingar- og mentamálastýrið, er neyðugt við eini hugburðsbroyting. Grundarlagið í samskiptinum skal byggja á fólkaræðiliga manngongd, og tá er neyðugt at taka allar partar við í viðgerðirnar. Vit kunnu sostatt bara fata tað sum húklari og háðan, tá Signar á Brúnni og Petur Petersen skriva, at undirvísingar- og mentamálastýrið vónar, »...at lærararáðið og lærararnir vilja gera sítt til, at vit øll fáa eitt so gott úrslit burturúr hesum arbeiði, bæði til gagns fyri sjálfvan skúlan og samfelagið sum heild«. Lærararáðið sleppur tíværri ikki í løtuni at gera nakað sum helst til gagns fyri nýggjan studentaskúla og harvið fyri samfelagið sum so.

Lærararáðið
í Hoydølum

Lesarabráv:

Eitt fostur er eitt fostur

Í seinasta fimmara var tosað um fosturtøku.

Ein av teimum fyra, sum lögdu fyri og svaraði spurningum var læknin og politikarin Jens á Rana. Hann hevði ofta orðið, men hvat segði hann?

Jú, hann var ímóti allari fosturtøku ella var hann?

Maðurin hevur ofta fyrr skrivað um sama evni, og tá hevur hann við Bibliuni í hondini verið sera greiður. Men tá var hann ikki fastur kommunulækni og politikari.

Hann skal nú hava lirkað hetta málið ígjøgnum í Tinginum, heldur ikki vil hann stýggja síni viðskiftafólk frá sær, sum ikki eru samd við hann í hesum máli.

Men tað var als ikki hetta, sum fekk meg í telduna.

Eg má mótmæla, at hann ferð eftir ferð hevur blandað orðini fostur og barn saman.

Hetta er óheiðurligt, fyri at siga tað pent. So leingi tú vart í móðurlívi vart tú eitt fostur, ikki fyrr enn tú kom inn í henda heim og dróg

anda, var tú ein nýföðingur.

Kirkjan hevur upp ígjøgnum tíðina havt sínar trupulleikar av hesum nýföðingum, sum doyði, aðrenn tey vóru doypt, og teimum deyðföddu. Hvar fóru tey? Nú er eitt fostur ikki bara eitt fostur heldur, tí tað hevur sítt tíðarskeið.

Dugi ikki at fyrstilla mær, at Jens á Rana hevði fingið sítt læknapróg, um hann soleiðis blandaði hesi bæði orðini, fostur-barn saman.

Tí loyvi eg mær at siga,

at eg haldi hann vera óheiðurligt, tí hann tosar móti betri vitan.

Steinbjørn B. Jacobsen